

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí v Bratislave 21. októbra 2009 v trestnej veci obvineného **M. K. pre trestný čin ublíženia na zdraví** podľa § 224 ods. 1, ods. 2 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) vedenej na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 2 T 86/99, o dovolaní, ktoré podal obvinený M. K., zastúpený obhajcom JUDr. L. J., advokátom v Ružomberku, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 20. mája 2008, sp. zn. 1 To 58/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného M. K. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Martine z 22. januára 2008, sp. zn. 2T 86/99, obvinený M. K. bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

v M. 30. novembra 1998 okolo 23.10 hod. viedol motorové vozidlo zn. Mercedes a na P. s ním začal odbočovať vľavo (z hlavnej cesty) na K., hoci už bol vľavo predchádzaný osobným motorovým vozidlom zn. Trabant vedený Ľ. P.; tak prišlo k zrážke obidvoch vozidiel, pričom vozidlo zn. Trabant narazilo tiež do oplotenia pri ceste a v dôsledku toho Ľ. P. utrpel zranenia, ktorých liečenie si vyžiadalo práceneschopnosť skoro štyri mesiace a bola spôsobená tiež materiálna škoda na obidvoch motorových vozidlách a na oplotení pri ceste.

Okresný súd za to obvinenému uložil trest odňatia slobody na desať mesiacov (§ 224 ods. 2 Tr. zák.), jeho výkon podmienenečne odložil na skúšobnú dobu dva roky (§ 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák.), uložil tiež trest zákazu činnosti na osemnásť mesiacov (§ 49

ods. 1 Tr. zák.); podľa § 229 ods. 1 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) rozhodol procesne tiež o nárokoch poškodených na náhradu škody.

Na základe odvolania obvineného rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 20. mája 2008, sp. zn. 1 To 58/2008, podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste bol zrušený uvedený rozsudok súdu okresného a odvolací súd sám vo veci rozhodol (§ 259 ods. 3 Tr. por.) uložením peňažného trestu obvinenému (§ 224 ods. 2 Tr. zák.) vo výmere 80 000 Sk s ustanovením náhradného trestu odňatia slobody na 80 dní (§ 54 ods. 3 Tr. zák.).

Proti rozsudku krajského súdu obvinený zastúpený obhajcom a jeho prostredníctvom podal dovolanie, pričom za dôvod tohto mimoriadneho opravného prostriedku označil splnenie podmienok stanovených v § 371 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. i/ Trestného poriadku.

Dovolateľ vyslovil názor, že rozsudok odvolacieho súdu je založený na nesprávnom právnom posúdení veci, a to nielen z dôvodu nesprávneho vyhodnotenia skutkového stavu, ale aj z dôvodu nesprávnej aplikácie § 224 ods. 2 a § 67 Tr. zák., resp. aj ustanovení zák. č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách.

Podstata námietok obvineného je v tom, že pri inkriminovanom skutku on neporušil svoje povinnosti ako vodič motorového vozidla, s týmto odbočoval na hlavnej ceste vľavo v súlade s predpismi a dopravnú nehodu (pri ktorej došlo k ujme na zdraví poškodeného P.) zaviniť svojim spôsobom jazdy práve tento poškodený, resp. túto minimálne spoluzaviniť.

Dovolateľ ďalej namietal legálnosť vo veci podaného znaleckého posudku; vyslovil tiež názor, že vo veci došlo k premlčaniu.

Záver dovolania tvorí návrh, aby Najvyšší súd vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Trestného poriadku a po zrušení rozsudku odvolacieho súdu tomuto prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné, že bolo podané oprávnenou osobou predpísaným spôsobom

a že boli splnené jeho podmienky, hoci v obsahu nekompletne (§ 368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. b/, § 370, § 372 až § 374 Trestného poriadku); zistil však, že neboli splnené jeho dôvody (§ 371 ods. 1 Trestného poriadku).

V dovolaní sa uvádza, že jeho dôvodom je aj ustanovenie § 371 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, teda že vo veci rozhodol nepríslušný súd. V tomto dovolateľ v rozpore s ustanovením § 374 ods. 1 Trestného poriadku neuviedol, v čom vidí nepríslušnosť súdov konajúcich vo veci.

Najvyšší súd nezistil v rozhodovanej veci nekompetentnosť Okresného súdu v Martine a Krajského súdu v Žiline a aj preto dovolaním uvádzaný dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku považuje za nulitný.

Tvrdenia uvedené v dovolaní o zásadnom porušení práva na obhajobu (napokon fakticky ani neodôvodnené) a o nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného trestnoprávneho ustanovenia ako základu pre napadnuté rozhodnutie (§ 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Trestného poriadku) by nebolo reálne Najvyšším súdom akceptovať. Vo svojej podstate nepriamym, resp. skrytým spôsobom je dovolaním namietaný zistený skutkový stav, teda záver o odbočovaní motorového vozidla vedeného obvineným za situácie, že bolo už predbiehané iným vozidlom (poškodeným). Právne názory vyslovené v dovolaní sú až druhotné, vychádzajúce z obhajoby obvineného a spochybňujúce skutkové zistenie o jeho konaní zakladajúce vznik dopravnej nehody a z toho plynúce následky, ako toto ustálil okresný a krajský súd.

Dovolanie jasne smeruje proti skutkovým zisteniam súdov prvého a druhého stupňa, pričom však v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku neskúma a nemení.

Najvyšší súd napriek uvedenému skúmal (z hľadiska možnosti aplikácie uvedeného zákonného ustanovenia), či konanie obvineného bolo správne posúdené aj v tom, že poškodenému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví v dôsledku porušenia dôležitej zákonnej povinnosti (§ 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.), ako to marginálne bolo namietané v dovolaní. S naznačenou právnou otázkou v ich rozhodnutiach sa zaoberali doteraz konajúce sudy obidvoch stupňov. Najvyšší súd nezistil dôvod na zmenu ich

rozsudkov v tomto smere, lebo okolnosti preukazujú, že obvinený v rámci inkriminovaného skutku konal spôsobom správne kvalifikovaným ako porušenie dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona tomuto ako vodičovi motorového vozidla; poukazuje sa pritom na závery uvedené v písomných vyhotoveniach doterajších rozsudkov.

Najvyšší súd rovnako tak rezultuje aj pokiaľ ide o obvineným tvrdené premlčanie trestného stíhania a namietanú legalitu znaleckého posudku podaného vo veci; nezistil dôvod na akceptáciu spomínaných právnych názorov dovolateľa. S týmito otázkami sa dôkladne zaoberal najmä krajský súd, a preto sa poukazuje na závery uvedené v písomných vyhotoveniach doterajších rozsudkov.

Najvyšší súd takto dospel k rezultátu, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku uvádzané obvineným (v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku uvedenými jeho dôvodmi je napokon dovolací súd viazaný - § 385 ods. 1 Trestného poriadku); podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku preto dovolanie podané obvineným M. K. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. októbra 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová